CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ÅRG. XII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 22 Juni — No. 25

Provinc. Librarian 25

Canada nyheter.

En nedmyllad plånbok. I augusti 1903 ankommo fem kraftfulla unga skottar från Prince Edwards Island till Plum Coulee. Ehuru alldeles okekanta på trakten fingo de genast arbete för Peter Siemens, en mennonit, som bodde 11 mil söder om staden. Om några dagar tappade en af dem sin plånbok under sitt arbete på åkern. De letade efter den, så mycket ifrigare som den innehöll en betydlig summa penningar, men allt förgäfves.

Åtföljda af sin arbetsgifvares välönskningar foro de i december månad tillbaka till Prince Edward Island. Då Mr. Siemens den 10 juni i år, var sysselsatt med plöjning; fick han plötsligt syn på någonting af en besynnerlig facon, tog upp det och fann det vara ingenting mer eller mindre än den försvunna plånboken, i ett mycket medtaget tillstånd. Innehållet, fastän bestående af pappers-pengar, var i godt skick. Mr Siemens tog den till postkontoret för att sända den till sin ägare, men som han icke kom i håg denne namn, beskref han honom som den "unge man, som icke var så stark som de andra, emedan han varit skollärare."

Efter något sökande fann postmästarfrun adressen och plånboken, hvilken innehöll just det belopp, som mannen från öster hade uppgifvit skola finnas i densamma, registrerades och sändes till Prince Edward Island, fastän illa tilltygad genom sin öfvervintring i Manitoba.

Fort William kommer troligen att få en ny elevator utmed floden. Hardville Ames, af firman Ames, Brooks & Co. i Duluth, hvilka äro framstående utskeppare af säd till Europa, har varit i staden i sällskap med Peter McKellar och sett öfver McKellar Bros. egendom, som består af omkring fyra hundra fot i längd utmed flodstranden midt emellan C. P. R. och Ogilvie Mills jordområden. Mr. Ames gick tillbaka till Duluth för att framlägga sina planer för firmans öfrigamedlemmar.

Ångbåten Huronic kåpten R. Foot, Northern Navigation Co., anlände i fredags till Fort William, efter att hafva tillryggalagt det 275 mil långa afståndet från Soo på 17 timmar, den kortaste tid som hittills antecknats för någon passagerareångare på namnda sträcka.

Tre passageraretåg gå från och med söndagen den 19 juni från Fort William till Winnipeg, två öfver C. P. R. och ett öfver C. N. R. Dessutom göras regelbundna veckoturer till Fort William af 6 ångbåtar, och frakt går och kommer dagligen till och från Montreal, så att Fort William må i sanning sägas hafva ypperliga kommunikationer.

Rat Portage. Arbetet i grufvorna pågår mycket lifligt häromkring i sommar. Utom den beryktade Sultan-grufvan, som nu är 700 fot djup, märkas Championgrufvan, som har ett 200 fot djupt dehakt, och flera andra, bearbetade af olika bolag.

Portage la Prairie. För att hafva sålt rusdrycker till H. Davidson, en person mot hvilken förbud inlagts, dömdes Wm. McKinnon att böta $100 och betala rättegångskostnader, med sex månaders fängelse som alternativ.

— Stadsrådet har antagit Robert Olivers anbud på försöksbrunnar till vattenverket. Siffrorna uppgå till $1,350 för en större brunn och $500 för en mindre.

LIEUT GEN. KODAMA, SECOND CHIEF OF STAFF

JAPANESE TROOPS THE LAST SUNNEL OF THE YALU FROM ISLAND NEAR WIJU

En ny ångslup, "The lady of the Lake" (Sjöjungfrun) befar nu Crescent lake och är mycket populär.

En förhärjande storm öfvergick nyligen Arcola och dess grannskap. Flera tak lyftes af och lättare byggnader bortfördes eller förstördes. För en nybyggare bortblåste en rock, i en af hvars fickor han hade stuckit en plånbok innehållande $160. Plånboken fanns efteråt sliten i stycken, men pengarne voro sin kos. Grödan anses ej hafva i nämnvärd grad lidit någon förstörande inverkan, ej heller omtalas att någon människa blifvit skadad.

Åkerbruksdepartementet i Regina har beslutat att utfärda priser för vagnslaster af exportboskap, uppfödd på gräs i territorierna och förd till utställningen i Winnipeg. Departementets pris kommer att utgöras af summa belopp som utställningens, d. v. s. fördubbla de senare. Villkoren äro som följer:

Boskapen måste anlända under eller före måndagen den 26 juli och kvarblifva till ställningens slut. Sakdomarnes granskning kommer att äga rum onsdagen den 28 juli. Foder bestås af utställningssällskapet.

Inträde af vagnslast, utgörande minst sexton hufvudpen, sker i ägarens namn. Inträdesafgiften $1 pr vagnslast; priserna $100, 860 och $40 resp.

Förste prisvinnaren får sålunda tillsammans $200, den andre $120 och den tredje $80. Detta skall säkert vara till stor uppmuntran för kreatursuppfödarne och kommer troligen att bringa en stor mängd boskap från territorierna till utställningen.

Sydvästra Manitobas baptister höllo nyligen en väl besökt konferens i den vackra staden Hartney.

Windsor. Reuben Linch arresterades nar i dag på anklagelse för mänggifte af sin fjärde lefvande hustru, som uppgifver sitt namn vara Elizabeth J. Couch från Exeter, Ontario. Linck har en laglig hustru i Detroit, och har blifvit skild från två andra, som bo i samma stad.

Nordbor.

Tyndall. Logen "Förgät mig ej" af I. O. G. T. bildades i Tyndall söndagen den 19 dennes af logepatriarken Alf. Egnell. Sexton personer ingingo som medlemmar.

— Mr. Nils Peterson, välkänd från Winnipeg, öppnar nästa vecka "General Store" inom kolonien.

I Tyndall synes allting lofvande. Det allmänna helsotillståndet är godt, arbetstillgången rikliig och utsikterna för skörden de allra bästa.

PARLAMENTET.

Trans-Canada bolagets bill har nu passerat nu passerat parlamentet. Aktiekapitalet sattes till $2,000,000. Ingen skall få äga mer än 10 procent af aktierna. Bolaget måste använda 15 procent af kapitalet till anläggningar under de närmaste två åren inom åtta år.

I åkerbrukskommitten lämnade James A. Smart, tillförordnad inrikesminister, intressanta upplysningar angående regeringens politik med afseende på grundläggandet af större kolonier i Nordvästern. Han sade, att ehuru departementet aldrig tyckt om eller uppmuntrat större kolonier af någon särskild nationalitet, har det genom omständigheternas makt ofta tvungits att reservera land för sådant ändamål. Det hade visat sig att nybyggare, som endast voro omgifna af forna landsmän, icke gingo så framåt i välstånd som de, hvilka skingrat sig och bosatt sig i mindre grupper. Departementets politik gick ej ut på att uppmuntra nybyggen af mer än 40 a 50 familjer på en trakt. Den starka immigrationen på sista tiden hade äfven hindrat bildandet af större kolonier, enär regeringen hvarken kunde eller önskade hålla någon tillbaka från att slå sig ned där han ansåg landet bäst efter sin egen smak.

Kriget.

Vladivostok eskadern har oantastad hunnit tillbaka efter att under sitt ströftåg utmed kusten sänkt fyra japanska transportfartyg.

General Stackelbergs nederlag var mycket blodigt. Ryssarnes förluster lära gå upp till 6,000, och japanernas omkring 4,000 i döda och sårade.

Utlandet.

— "Promenaden" till Lhassa, Tibets hufvudstad är fortfarande besatt med svårigheter och stigen ganska förnig. 400 tibetaner gjorde ett anfall på Younghusbands kolonn, men blebakadrefvos helt lätt. De förlorade modet ganska kvickt, synnerligast då några follo för Ghurka iblanteriets välriktade kulor.

ÅNGAREN "GENERAL SLOCUM."

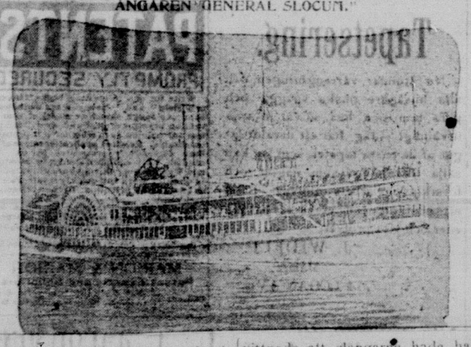

Polisundersökningen angående olyckan å ångaren "Slocum" pågår, nu, och lägger i dagen ett slerf och snikenhet som vanligt gjort sitt till, att förlusten, af människolif blef så stor. Besättningskärlarne voro oöfvade, och en af dem vittnade att han under paniken hoppade i en båt, och stjälpte den, så att alla därivarande kommo i vattnet. Räddningsapparaterna voro i synnerligen ofullkomligt skick, och lika så släckningsredskapen. Bokhållaren vittnade, att slangarne hade han köpt för 16 cents per fot — en vara, som man ej kan få under $1 till $1.12 per fot. En ångbåtsinspektör H. Sundberg vägrade att besvara framställda frågor för att ej kompromettera sig själf.

Antalet af de förolyckade torde uppgå till 1000. Redan nu ha öfver 700 anträffats och ännu saknas 300. Mot kanoner och dynamit skjutes för att få liken att flyta upp.

— President Roosevelt har erbjudit Paul Morton sjöministersportföljen. Morton är delegat till republikanska nationalkonventet.

— Profeten John Alexander Dowie, som nu är i London på väg hem från Australien, förnekades rum i Londons bättre hotell, emedan man fruktade oväsen. Sådant hände vid profetens sista besök i världsstaden.

— Två helvetesmaskiner sägas hafva påträffats i tsarens palats. De voro uppdragna, då de påträffades.

— Överste Steele, som nu kommenderar en afdelning af sydafrikanska beridna polisen, arresterade 270 boers, som sedermera anklagades att hafva burit sin trolöshet.

— Oscar Borgström, en svensk trädgårdsmästare, afrättades i Sing-sing fängelset, New York, för hustrumord.

— Den järnväg, som byggs från Kapstaden till Kairo, eller tvärs igenom Afrika från norr till söder, passerar Victoria-fallen i Zambesifloden. Dessa fall äro två gånger så breda och mer än dubbelt så höga som Niagara-fallen.

Stoftet af Finlands generalguvernör, Bobrikoff, anlände den 21 juni till St. Petersburg från Helsingfors, mottogs med fulla militära hedersbetygelser och bisattes i släktens grafhvalf vid Sergievo, nära St. Petersburg. Tsaren var själf närvarande.

Affonbladet offentliggör ett brefvet som skall hafva blifvit skrifvet till tsaren af Eugene Schaumann, Bobrikoffs baneman, och hvartill originalet, såsom Schaumann sade, skulle finnas på hans kropp, sedan dådet blifvit utfördt. Brefvet lyder som följer:

"Höge Herre!

Genom senaten, som är Bobrikoff underdåning, här den senare lyckats åstadkomma laglöshet i F[illegible]. Genom lögner och missr[illegible]tion hafva Bobrikoff och Pl[illegible]rikesministern) förmått Ers majestät att utfärda påbud, oförenliga med Finlands lagar, hvilka i vie Eder tronbestigning lofvade att bevara i kraft och grubbade Statens bästa embetsmän hafva utan ansvarsplig blifvit afskedade till förmån för lycksökare och andra till finska ämbeten okvalificerade personer, och Edra trogenste och mest upplysta undersåtar hafva blifvit landsförvista. Pehve, som har lätt sig den plikten ålagd att till Ers majestät inlämna rapporter om alla angelägenheter rörande storfurstendömet Finland, är ej en finne, har ingen kännedom om Finlands lagar och häfdvunna seder, och har gemensamma intressen med Bobrikoff. Ur grund härav blifver Ers majestät icke underrättad om den verkliga situationen.

Som det icke är sannolikt att fakta komma att läggas i dagen för Eder under den närmaste framtiden med mindre än att Bobrikoff blir undanröjd, återstår blott en väg att begagna sig av som svar, och det är att göra honom oskadlig. Medlet som måste användas, inbegriper våld, men detta är det enda möjliga. Ers majestät jag har utfört min handling på eget bevåg, efter moget öfvervägande, och i dödens ögonblick svärjag, att ingen sammansvärjning har ägt rum. Som jag känner Edert goda hjärta och vänliga afsikter, vill jag endast hemställa, att I gåken upplysningar angående hela riket, inbegripet Finland, Polen och Östersjöprovinserna.

Undertecknadt, med den djupaste vördnad, Ers Majestäts ringaste och trogenste undersåte,

Eugene Schaumann."

Afskriften sändes per post till en gamle skolkamrat Schaumann skref om honom, att han visst icke trodde, att originalet skulle komma i tsarens händer.

SVENSK TIDNINGSMAN PÅ BESÖK I CANADA.

Dr V. Hugo Wickström, ägare o. utgifvare af "Jämtlandsposten", författare och "globe-trotter", hedrade oss med ett besök i förra veckan. Dr Wickström var på återväg från St. Louise utställningen, hvilken han besökt på inbjudan af St. Louis Purchase Exposition Co., varande den ena af två svenskar så hedrade. På återvägen besökte han Yellow Stone Park och tog där från sin väg till Vancouver för att nyttja Canadian Pacific för hemresan. Scenerieet i Klippbärgen tilltalade honom i högsta grad, varande ett präktigt panorama hela vägen från Vancouver till Banff.

Enär Dr Wickström en gång i 1901 besökt gamla Svenskbyn i Ryssland, var han, naturligtvis ifrig att träffa dem, som därifrån utvandrat till Canada och slagit sig ned nära Wetaskiwin och Vernon, B. C. Till stör förnöjelse för dessa Svenskby-bor träffades representanter af båda kolonierna, hvilka i sin tur gladdes att höra från de gamla vännerna i Ryssland.

Ett uppehåll af två dagar gjordes i Winnipeg, hvilket var särdeles kärt för en gammal universitetskamrat, Mr Forslund, i hvars sällskap han besökte Nya Stockholm och Percival hvarifrån den senare meddelar några episoder.

Dr Wickström tog under sin vistelse härstädes in på hotell Marriaggi. Följande lilla karaktäristiska anekdot berättas därifrån. Portieren, som troligen aldrig i sina dagar sett en snygg kostym anmärkte till en "Free Press" rapportör:

"Ni borde varit här och sett så elegant den svenske herrn var, då han gick ut."

Rapportören svarade ironiskt:

"Det är icke så märkvärdigt, ty svenskarne börja nu blifva civiliserade."

Portieren (med vidöppen mun): "Nej, är det värkligen sannt!"

På lördags aftonen, innan färden till Stockholm begynte, samlades några jämtar i Herr Forslunds kontor för att helsa och sända hälsningar till gamla landet. Sedan bar det af till Broadview, hvarest man under den nya tågordningen måste aistiga.

Anlände dit kl. 7 på morgonen färde man att broarne öfver Qu'appelle floden bortspolats så det blef nödvändigt att köra tillbaka till Whitewood, innan man kunde gå norrut till Stockholm. Som dagen var synnerligen lämplig för en lång körtur; en frisk bris med få myggor och lagom svalka hästarne, gal man sig i väg med godt mod.

Färden gick på det hela taget ganska bra. I förbifarten tillsades Mr John Wennman att nämna åt grannarne, att de kunde få tillfälle sända färska hälsningar till Jämtland, om de samlades i hans hem på kvällen. Under den 80 mil långa färden njöt doktorn af det växlande landskapet, de härliga viddernа i Qu'Appelle-dalen samt de många vackra blommorna, hvilka framdrogo ur minnets djup latinska benämningar. För att ej göra dagen allt för ideal voro stationerade här och där smärre trupper af mygg, synnerligast i skyddade trakter. Dessa kompanier följde i allmänhet samma anfallsplan. Halliva styrkan rusade på doktorn, medan andra hälften bildade en understödslinie, hvilande på kuskens och mina axlar, till anfallet tillbakaslagits, då reserven ryckte in. Doktorns blod, varande parfymeradt med tokajer, liebfraumilch, bourgogne — vintage 1866 — etc., syntes falla dem i smaken, så att vi voro tämligen befriade. Doktorn kom emellertid på vara ryggar för att dymedelst fördrifva reserven.

Emellertid nådde vi Sveaborg, där vi endast kunde stanna en kort stund, dels för att hinna besöka postmästare Johanson, Percevalborna och vara tillbaka i Broadview, innan tåget afgick. Doktor Wickström medförde emellertid de bästa intryck, ej minst af Mr Stenbergs kulinariska förmåga.

På tillbakavägen började den ena af hästarne visa tecken till svaghet hvarför kusken tog in hos en irländare Collins, som till hustru hade en svensk flicka, till börden jämtländska. Så bar det i väg igen, men hos Wennman "knåade Svante", så att en häst måste lånas. Under tiden underhöll sig doktorn med det tjugutal, som samlats, åt spädgris och våfflor samt tog med sig hälsningar i massa.

Sju mil kvar och trettio minuter! Det går kalla rysningar öfver min rygg ty jag borde vara på mitt kontor kl. 7 följande morgon. I väg bar det i hopp att tåget skulle befinnas försenadt. För att hindra vår framfart började det blåsa väldeliga. Lyckligtvis blef det intet regn af, men vinden nästan kastade oss ur vagnen. Då vi kommo fram befanns tåget vara 5 timmar försent! Om man bara vetat detta skulle mor Wennmans våfflor och spädgris lidit mera af vår attack.

Detta tågförsinkande beredde emellertid doktorn ett tillfälle att tillbringa en hel natt på en hård träbänk. Två urspårningar ägde nämligen rum västerut, och förs kl. 9 på morgonen kunde vi med säkerhet finna afgångstiden. De var en lasans natt. Vinden tjöt godstågskonduktören och bromrat svuro, telegrafistens hår stod på ända och värst af allt — träbänkarne blefvo hårdare ju längre vi lägo på dem.

Emellertid glömde vi snart de hela, då vi i restaurationsvagnen tackade hvarann för godt sällskap.

Sent torde dock Doktor Wickström glömma färden, både de behagliga och tragikomiska sidor. Vale!